

виробництва та внутрішнього обігу. Вони сприяють розвитку інших галузей економіки, таких як транспорт, логістика, технології, наука і інші.

3. Експортний потенціал: Промисловість грає ключову роль у формуванні експортного потенціалу країни. Висока якість та конкурентоспроможність виробів дозволяють залучати іноземні інвестиції та підвищувати обсяги експорту, що важливо для економічного зростання.

4. Інновації та технологічний розвиток: Промисловість є центром інновацій та технологічного прогресу. Розвиток промислових підприємств сприяє впровадженню новітніх технологій, що підвищує ефективність виробництва та конкурентоспроможність на світовому ринку.

5. Забезпечення виробничої самодостатності: Промислові підприємства виготовляють різноманітні товари та послуги, що дозволяє країні бути менш залежною від імпорту та забезпечує виробничу самодостатність.

6. Інфраструктурний розвиток: Для ефективної роботи промислових компаній необхідна розвинена інфраструктура, що включає в себе транспортні мережі, енергетичні системи, телекомунікації та інші. Розвиток цих секторів сприяє підвищенню загального рівня інфраструктурної готовності країни.

Узагальнюючи, промисловість в Україні є ключовим стовпом економічного розвитку, визначаючи конкурентоспроможність країни на світовому ринку та сприяючи соціальному підйому населення.

ВАЖЛИВІСТЬ СТРАТЕГІЇ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ ДЛЯ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА

О. О. РУДАЧЕНКО, д-р екон. наук, проф.

А. КОВАЛЕНКО, студентка 2 курсу

К. МАЛИШЕВ, студент 2 курсу

*Харківський національний університет міського
господарства імені О. М. Бекетова*

В сучасному контексті розвитку глобалізаційних процесів виникають якісно нові умови для ринкового господарства, що призводить до формування єдиного світового ринкового простору. Ці трансформації впливають на всі сфери діяльності, призводять до виникнення нових економічних зв'язків і виробничих відносин.

У складних умовах ринкових змін, що зараз переживає Україна, актуалізується роль людського фактору у виробничому процесі. Це вимагає нового підходу до управління персоналом на підприємствах.

Для сучасної економіки України характерні певні особливості, які важливо враховувати при формуванні системи управління персоналом. По-перше, нестача корпоративних фінансових ресурсів суттєво обмежує діапазон доступних засобів та інструментів управління, включаючи управління персоналом. По-друге, із впровадженням технологій у виробництво у відповідність з розвитком НТП, змінюється менталітет працівника, а його емоційна і психологічна сфера впливає на кінцевий результат діяльності.

По-третє, загальний стан економіки України змінюється настільки швидко, що прогнозувати його стає важко, а вчасне вживання превентивних заходів ускладнюється. Загострення конкуренції в різних галузях бізнесу також додає динамізму в системі управління.

Проблеми управління персоналом, як одного з ключових напрямків роботи підприємств, постійно привертають увагу економістів. Значний внесок в розвиток теорії управління персоналом зробили зарубіжні вчені, такі як І. Ансофф, Ф. Беккер, П. Друкер, Г. Кунц, М. Мескон, Ф. Хедоурі, С. Оддонел, Т. Пітерс, Г. Саймон.

Соціально-економічні перетворення викликали зростання інтересу вітчизняних науковців до проблеми управління персоналом. Результатом цього інтересу стали роботи ряду українських вчених, таких як С. І. Бандура, Д. П. Богина, О. А. Грішнова, В. М. Данюка, А. В. Калини, А. М. Колота, І. Д. Крижка, Н. Д. Лук'янченко, В. М. Нижник, І. Л. Петрової, М. В. Семикіної, О. М. Уманського, які детально розглянули теоретико-прикладні аспекти управління персоналом на підприємстві.

Незважаючи на велику кількість думок та пропозицій, висловлених у науковій літературі, поки що відсутні комплексні розробки, спрямовані на системне вирішення проблем управління персоналом на підприємстві. Це визначає необхідність проведення комплексного аналізу цієї проблеми і розробки відповідних рішень. Також важливим залишається стратегія розвитку промислового підприємства, яка включає основні завдання управління персоналом, розробки рекомендацій щодо підвищення його ефективності, а також організаційно-інформаційне забезпечення персоналу.

ВИКЛИКИ БІЗНЕСУ ПІД ЧАС ВІЙНИ

А. А. ПАКУЛІНА, канд. екон. наук, доцент
М. В. ШАПОВАЛОВ, здобувач вищої освіти
*Харківський національний університет міського
господарства імені О. М. Бекетова*

З початком повномасштабного вторгнення, українська економіка та бізнес сильно постраждали. Рівень спаду національної економіки України за 2022 рік становив 30,4%, що є безпрецедентним. Крім того, за даними Міністерства соціальної політики, кількість українців, що опинилися за межами бідності, зросла до майже 30%, що значно вплинуло на платоспроможність громадян, внаслідок чого споживча інфляція досягла 26,6%. Разом із зниженням платоспроможності та зростанням цін, відчутно вплинуло знецінення національної валюти, яке зросло з 29 грн/дол. до 40 грн/дол. З початком війни підприємці майже втратили здатність здійснювати зовнішньоекономічну діяльність через обмежену пропускну здатність кордонів та параліз морських портів, а також через закриття кордонів з росією та білоруссю з зрозумілих для всіх причин [2].